

Sagen sættes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Lovforslaget gaar i Hovedsagen ud paa, at følgende Banestrækninger nedlægges: Frederikssund—Hvalsø—Ringsted, Sorø—Vedde, Skern—Videbæk, Røde Kro—Bredebro og Tønder—Højer, dog saaledes at der indtil videre opretholdes Godsbefordring paa Sorø—Vedde-Banen og Skern—Videbæk-Banen, hvilken Godsbefordring dog kan indstilles efter Bestemmelse paa Finansloven.

Da Lovforslaget formentlig skal behandles i et Udvalg i dette høje Ting, hvor Enkelthederne kan drøttes, skal jeg paa nærværende Tidspunkt kun henvide til den fyldige Motivering for Banernes Nedlæggelse, som fandtes i Bemærkningerne til Lovforslaget ved dets Forelæggelse i Folketinget. Det kan for alle disse 5 Baner fastslaaes, at Landevejstrafikken i deres Opland har taget den for Banerne beregnede Trafik, samt at Befolkningen selv i væsentlig Grad har opgivet Banerne som Befordringsmiddel, at Vejforholdene og Automobiltrafikken er saaledes udviklet, at Banerne ikke kan anses for nødvendige til at bestride Egnens Trafikbehov, og at der derfor ingen Grund er for Staten til at dække et aarligt stort Underskud for at holde disse Baner oppe. Jeg henviser ogsaa til de Folketingsudvalgets Betænkning ledsagende Bilag, hvori findes optrykt de Henvendelser, der er indgaaet til Rigsdagen fra de Egne, som berøres af Banernes Nedlæggelse, om at beholde Banerne, og jeg henviser endvidere til Bilag 10 med Underbilag, hvori Ministeriet har redegjort for disse Henvendelser og imødegaaet dem, og jeg tror herefter at kunne fastslaa, at der sagligt set intet er fremført til Fordel for Banernes Opretholdelse. Alle, ogsaa Befolkningen, erkender, at de ikke har benyttet deres Baner som forudsat.

Statsbanernes og dermed Statskassens aarlige Besparelse ved disse Baners Nedlæggelse er opgjort til 1,1 Mill. Kr., nemlig de 806 000 Kr., som Banerne har i Driftsunderskud, og 314 000 Kr. til aarlige Henvælgelser, en Besparelse, som jo baade for Statskassen og for Statsbanerne maa anses for meget tiltrængt.

Desværre blev mit ved Lovforslagets Forelæggelse i Folketinget udtalte Haab om, at det vilde være muligt at føre dette Besparelsesforslag frem gennem den Modstand, som Nedlæggelse af en Bane altid vil fremkalde i den Egn, der skal miste den, noget beskæmmet, for saa vidt som de lokale

Hensyn var saa stærke, at der stilledes en Række Ændringsforslag, som, hvis de var blevet vedtaget, vilde have medført, at faktisk kun een af de fem Baner, nemlig Sorø—Vedde-Banen, var blevet nedlagt, medens de øvrige krævedes opretholdt, hvorved altsaa Statskassens Besparelse blev reduceret til et betydeligt mindre Beløb end forudsat, og naar Forslaget nu foreligger her, vedtaget af Folketinget i uændret Skikkelse, har det alene de to Regeringspartiers Tilslutning bag sig, medens de to andre Partier undlod at stemme i det Haab, som deres Ordfører udtrykte sig, at en videre Forhandling vilde være mulig i dette høje Ting. Til en saadan Forhandling er jeg naturligvis rede, og jeg havde ogsaa været rede dertil i Folketinget, hvis der havde været nogen Mulighed derfor. Idet jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling, appellerer jeg til det høje Ting om Støtte til denne Side af Statsbanernes Bestræbelser for at bedre deres Økonomi, ved Bortskæring af saadanne Baner, saadanne, kan man sige, udgaaede og visne Grene paa Statsbanernes Træ, som ingen samfundsmæssig Betydning har, og som kun giver unødigt og urimelig Udgift for Statskassen.

Stensballe: Efter den Forelæggelsestale, den højtærede Minister har holdt, og navnlig efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med om, at han var villig til at gaa ind i en Forhandling i Udvalg, skal jeg ikke udtale mig udførligt om selve Lovforslaget, men kun sige, at det rent principielle: at Banestrækninger, som giver stort Underskud, og som ikke af Befolkningen udnyttes i et saadant Omfang, at Opretholdelse deraf maa siges at være samfundsmæssigt og økonomisk forsvarlig, bør nedlægges — kan jeg paa mit Partis Vegne ganske tiltræde. Men jeg maa dog hævde, at forinden man gaar til Nedlæggelse af Statsbanestrækninger, bør man, paa tilsvarende Maade som det viser sig nødvendigt overalt i Landet paa Privatbanestrækninger, i størst muligt Omfang, men indenfor det forsvarlige gaa til en Billiggørelse af Driften, og jeg vil ogsaa mene, at der i Almindelighed bør gives et passende Varsel, saa at Befolkningen eventuelt kan omlægge Trafikken fra Landevejen til Banen. Alene af den Grund kan jeg ikke anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa en nærmere Omtale af de enkelte Banestrækninger eller af de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, idet jeg mener, hvad